

ڏيئو

ليڪراج ڪشنچند عزيز 1897ع ۾ ڄائو. هي نظم سنڌي زبان جي بلند پايه شاعر ليڪراج ڪشنچند عزيز جو چيل آهي. سندس شعر جو مجموعو ”ڪلياتِ عزيز“ جي نالي سان ڇپيل آهي. هو سٺو مضمون نويس ۽ نقاد به هو. سندس مضمونن جو مجموعو ”ادبي آئينو“ جي نالي سان ڇپيل آهي.

گڪائن گهرن کي تون روشن ڪرين ٿو،
غريبن جي چورن کي گلشن ڪرين ٿو،
لٽي سڄ عيان پنهنجو جوڀن ڪرين ٿو،
سحر تائين هر جا نشيمن ڪرين ٿو!

مزورن ۽ ڪُڙمين سان همڪار آهين،
فقيرن جي مجلس جو سينگار آهين،
سڙي تون ٻين کي ڏئين ٿو سُهائي،
رڪيل تو ۾ ڪيڏي نه آهي چڱائي!

پري کان مُنجهيل جي ڪرين رهنمائي،
ڏيا، تو ۾ آهي سراسر سچائي،
سچو دوست دشمن تي دلسوز آهين،
سچائيءَ سان سڀ جو شب افروز آهين!

مدد ڏين ٿو ڪم ڪار ۾ تون با محنت،
پرڻ سان تنهنجي ٿئي دفع ظلمت،
نه پنهنجي پرائي جو ڌارين تفاوت،
رکين قلب ۾ ڪانه ڪنهن ڏانهن ڪدورت.

سعادت جو بيشڪ تون آهين ستارو،
ڏيا، تون ٿو لاهين جهان تان اندارو،
هوا ساڻ سر لات جو ٿو جُهڪائين،
ٿو نوڙت ڪندي پنهنجي جِيوت بچائين.

حياتيءَ جو مقصد سچو ٿو ٻڌائين،
بين لاءِ پنهنجو ٿو تن من جلائين،
جَلِي جي بين ڪي سُهائو ڏين ٿا،
لُڪين گهورَ تن تان پتنگا ٿين ٿا!

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- ڪڪاڻن گهرن کي ڪير روشن ڪري ٿو؟
- 2- ڏيئي ۾ ڪهڙي چڱائي رکيل آهي؟
- 3- ڏيئي وٽ نوڙت جي ڪهڙي نشاني آهي؟
- 4- شعر جي آخري ٻن ستن مان ڪهڙي نصيحت ملي ٿي؟

(ب) هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ڪڪاڻن - ڪڙمين - سُهائي - سراسر - لات.

(ج) اهڙا پنج لفظ ٻڌايو، جيڪي جاين جا نالا هجن.

(د) ○ هيٺ ڏنل شعر مڪمل ڪريو:

حياتيءَ جو مقصد ————— ٿو ٻڌائين،

بين لاءِ پنهنجو ٿو ————— جلائين.

بين کي سهائو ڏين ٿا، —————

تن تان پتنگا ٿين ٿا. —————